

[Einer Jensen.]

at man ikke kunde medvirke til Gennemførelsen af Lovforslaget. Nu siger det ærede Medlem i Dag, at der ikke har været Tid til Behandlingen. Det maa da bero paa en Fejltagelse, thi det varede jo ikke saa længe for det ærede Medlem at sige: Nej, og det er det eneste, det ærede Medlem har præsteret i den Tid. Udvalget har beskæftiget sig med dette Lovforslag. Jeg maa ligesom den højtærede Indenrigsminister sige, at det er første Gang, jeg hører, at det konservative Parti vilde medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget, for saa vidt man fandt en Ordning vedrørende de allerede opførte, men endnu ikke prioriterede Bygninger. Jeg er enig med den ærede Indenrigsminister i, at det, hvis det er de Konservatives Stilling, maa være muligt at finde en Løsning. Jeg haaber, at vi faar Besked om, hvorledes de Konservatives Stilling er, thi det er ikke nok, at vi faar at vide, hvorledes det ærede Medlem Hr. Kochs Stilling er. Det ærede Medlem har jo tidligere her i Salen sagt, at han egentlig gerne vilde være med til Gennemførelsen af disse Forslag, men at han ikke kunde faa sit Parti med. Det, vi maa have Besked om, er — ikke det ærede Medlems Sympati eller Redebonhed til Medvirken, men: Vil det konservative Parti være med til at gennemføre Lovforslaget?

C. J. F. Sven: Overfor de Betænkkeligheder, jeg gav Udtryk for med Hensyn til at sætte disse særlige Foranstaltninger i Gang uden i hvert Fald meget dybtgaaende Undersøgelser og Overvejelser, henvises der til, at det jo kun drejede sig om 10 Mill. Kr. Ja, jeg ved ikke, om det er mig, som tager fejl, men saa vidt jeg forstaar det Ændringsforslag, som den højtærede Indenrigsminister selv har stillet, gælder der ikke for den dér nævnte Bemyndigelse til at sætte nye Serier i Gang nogen som helst Begrænsning. Det, der er begrænset til de 10 Mill. Kr., er kun det, som kommer ind under selve Byggefonden, men saa vidt jeg kan se, er der, hvis dette Ændringsforslag vedtages, fuld Adgang for Kreditforeningerne til med Tilladelse af Indenrigsministeren at sætte Serier i Gang til langt, langt større Beløb end de 10 Mill. Kr.

Vedrørende Tanken om, at Landmændene skulde konvertere deres Laan, mente den højtærede Indenrigsminister, at jeg havde taget fejl, idet den højtærede Indenrigsminister vilde gøre gældende, at Rentebyrden vilde blive mindre. Det hænger sammen med, at den højtærede Indenrigsminister, der jo heller ikke i den Grad kan

være inde i de specifikke Forhold, det her drejer sig om, paa en for, om jeg saa maa sige, mere sagkyndige ejendommelig Maade sammenblandede Renten og Terminsydelsen. Eet er Renteydelse, noget andet er den samlede Terminsydelse. Den samlede Terminsydelse inkluderer i sig baade Rente af den til enhver Tid skyldige Hovedstol og Bidrag til Amortisationsfond, Afdrag, og nu siger den højtærede Indenrigsminister: Ja, naar vi skal gøre Regnestykket op, om Renten bliver mindre eller højere, regner jeg ogsaa Afdragene med, men det gaar jo ikke. Der er ikke Spor af Tvivl om, at selve Rentebyrden vil blive større; det kan der rent fornuftmæssigt ikke blive Tvivl om. Har en Landmand en Restskyld til en Kreditforening, f. Eks. til 4½ pCt., og det drejer sig om 120 000 Kr., saa vil han, hvis vi sætter Kursen til 80, kunne indfri dette Beløb ved at optage et Laan i denne nye paatænkte Serie paa ca. 100 000 Kr. Forrentes dette nye Laan med 6 pCt. — og det er jo Tanken at gaa helt op til 6 pCt. —, bliver hans Renteydelse i Fremtiden 6 000 Kr., hvorimod hans nuværende Renteydelse ikke er mere end 5 400 Kr. Det er der ingen Tvivl om. Altsaa, det, der kunde være Tale om, at Landmanden kunde vinde, var, at hans Afdrag gik ned, men det er noget helt andet.

Og dertil kommer en Ting, der gør, at hele denne Tanke om, at der gennem Konvertering skulde kunne indvindes en Fordel, efter mit bedste Skøn er et fuldkommen Fata Morgana. Forholdet er nemlig det, at der altid eller saa godt som altid vil være efterstaaende Prioritetshavere, og disse efterstaaende Prioritetshavere er efter den nugældende Lovgivning ikke pligtige at finde sig i, at de foranstaaende Laan ombyttes med et større Beløb end det, der i Øjeblikket staar, og heller ikke, at de ombyttes med et Beløb, der forrentes med en højere Rente end den, der nu svares. Det vil altsaa sige, at for at konvertere er det ikke nok, at man arrangerer sig med én eller anden Kreditforening, men der kræves yderligere, at man arrangerer sig med de efterstaaende Prioritetshavere, og jeg tror ikke, man under de nuværende Forhold skal regne med i al Almindelighed at kunne faa Prioritetshaverne til at gaa ind paa en saadan faktisk Tilbagerykning og Forværring af den Stilling, de hidtil har haft.

Med Hensyn til Borgerlaanet, som det kaldes, og dets Indvirkning paa Obligationskurserne forekom det mig ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister var inde paa et Skævsyn. Sagen er jo ikke den, at man